

Personaleblad for

PHILIPS * ASAS * POPE

JANUAR 1949 * 3. ÅRGANG * I

PERSONALE

Birgit Elkjær

Chr. Hansen

Gladly Wahlgren

Curt Ploug

Illla Fritze

PHILIPS:

Ansættelser:

- 16. dec. 1948 kontorist, frk. Birgit Elkjær, L.K.
- 1. jan. 1949 repræsentant Chr. Hansen, forstærker afd.

ASAS:

- 1. jan. 1949 Curt Ploug, tegner, neonafd. kigkurren.
- 5. jan. 1949 Gladly Wahlgren, kontorist, fakturaafd.
- 8. jan. 1949 Illa Fritze, kontorist, fakturaafd.
- 10. jan. 1949 Ruth Normann, kontorist D.B.

PHILIPS:

Fratrædelse:

- 21. dec. 1948 kontorist, fru Rita Andersen, L.K.
- 27. dec. 1948 kontorist, fru Lillian Thrane, addressograph. afd.
- 31. dec. 1948 assistent Ole Holst, forstærker afd.
- 31. dec. 1948 kontorist, frk. Mimi Andersen, L.K.
- 31. dec. 1948 Bent Petersen, efter udstået læretid.

ASAS:

- 31. jan. 1949 Tove Seibak, teknisk afd.

PHILIPS:

Omflytninger:

- 10. jan. 1949 assistent Jørgen Sonnichsen fra fabriken til komm. lager, Strandlodsv.

ASAS:

- 12. jan. 1949 Aase Winther fra D.B. til neon afd. Kigkurren.
- 1. feb. 1949 Birte Sørensen fra fakturaafd. til teknisk afd.

FINAX:

- 1. feb. 1949 frk. Birthe Kofoed fra Finax til ASAS D.B.
- 1. feb. 1949 fru Anna Leich fra fabriken til Finax.

PHILIPS:

Vikariat:

- 1. jan. 1949 frk. Mimi Andersen, L.K.

PHILIPS:

10 års jubilæum:

- 1. feb. 1949 speditjonschef Chr. Stougaard.

En mand sad og lyttede til radioen, som gik for fuldt drøn. Pludselig hørtes et brag af splintret glas, og ind gennem en rude fløj en sten med vedhængende papir. Og på papiret stod med store bogstaver:

Dæmp radioen!

Manden skruede radioen ned til et minimum. Og et halvt minut senere hørtes et nyt brag af knust glas. Det var den anden vinduesrude, som gik itu, og gennem den fløj en sten med en ny papirlap. På lappen stod et eneste ord:

Tak!

Husmoderens NYE TJENER

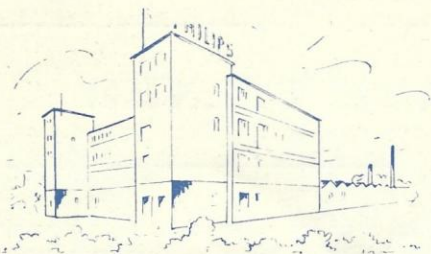
Fremkomsten af de mange mekaniske hjælpemidler, der i dag letter tilværelsen for den travle husmoder, skyldes i de fleste tilfælde elektricitetens stærke udvikling i de sidste 20—30 år. En del år har man kendt og skattet støvsuger og strygejern, elektriske kogeplader og bageovne og mange andre tids- og arbejdsbesparende apparater, men der har egentlig ikke de senere år været tale om en videre-udvikling af hjemmets elektrificering. Det er derfor med stolthed, PAP-Æsken i dette nummer præsenterer det sidste super-ultra-moderne tekniske hjælpemiddel nemlig: de infrarøde strålers indtog i de private hjem.

„Hvad kan man bruge dem til?“ vil De spørge, men først må vi forklare, hvad man forstår ved infrarøde stråler, og hvilke egen-

skaber de har. Alle kender sollyset og ved, at man ved hjælp af et glasprisme kan adskille det i farverne violet, blå, grønt, gult, orange og rødt. Mindre kendt er det, at lys udsendes ligesom lyd i bølger eller svingninger, der forplanter sig igennem rummet: lyset er blot en elektromagnetisk svingning og ikke som lyden en svingning i den atmosfæriske luft. De forskellige farver er lys af forskellig bølgelængde, idet violet er af kortest og rød af længst bølgelængde. Foruden de synlige lysstråler udsender solen usynlige stråler, som man efter bølgelængden benævner henholdsvis ultraviolette og infrarøde stråler, da de hver for sig ligger tæt ved violet og rød. Infrarøde stråler er det samme som varmestråler, men man har konstateret, at evnen til at opvarme er stærkt afhængig af bølgelængden, idet kortbølgede stråler kan trænge igennem, medens de langbølgede, de såkaldte kakkellovsstråler kastes tilbage. Kortbølgede stråler udsendes kun af glødende legemer af høj temperatur, og til frembringelse af disse stråler har PHILIPS konstrueret den allerede i industrien kendte *tørrelampe*. Amerikanerne opdagede først, hvormange ting, den kan anvendes til indenfor hjemmets fire vægge, og vi skal her bringe en kort opremsning af en del af de mest iøjnefaldende anvendelsesmuligheder: Hårtørring, opvarmning af babys puslebord, tørring af neglelak, opvarmning af køkken og badeværelse, optøning af vandrør, forvarmning af bilmotor for let start, tørring af lettere vask (lommeværkløse, silkestrømper), tørring af film og frimærker, afbrænding af gammel maling, tørring af hund eller kat efter vask, tørring af tuschtegninger og lim, og endelig til at opvarme hænder eller fødder på kolde dage. Spørg bare frk. Jensen i lampeafdelingen. — Lampen kan skrues i en almindelig fatning, og er i forhold til det ringe strømforbrug, 250 watt pr. time, fantastisk effektiv. Prøv den og bliv overbevist.

M. Clausen.

Meddelelser fra P · P · F

PERSONALE *Nyt*

Fratrædt:

- 31. dec. 1948 hr. Petrus Brandt (F.A.2)
- 31. dec. 1948 Bent Petersen (Bogh).
- 31. dec. 1948 civiling. Sv. Erik Andersen (til PHILIPS i Hilversum).
- 8. jan. 1949 frk. Inger Tvedeskov (M.V.)
- 31. jan. 1949 frk. Jytte Hoffmann (P.A.)
- 31. jan. 1949 frk. Edith Jensen (Løn-ningsregn).
- 31. jan. 1949 fru Aase Rasmussen (P.A.)
- 31. jan. 1949 hr. Tage Petersen (Underdels-afd.).
- 31. jan. 1949 hr. Henry Rasmussen (Underdels-afd.).
- 31. jan. 1949 hr. Fini Juel Andersen (M.V.).

JEG ER EN LILLE TING, MEN —
JEG HAR STOR BETYDNING
JEG HJÆLPER ALLE
JEG ÅBNER LUKKEDE DØRE
JEG SKABER RESPEKT OG BEUNDRING
JEG ER POPULÆR
JEG GENERER ALDRIG NOGEN
JEG KRÆNKER IKKE LOVEN
JEG KOSTER INGENTING
JEG ER NYTTIG HELE DAGEN
JEG HEDDER HØFLIGHED

Befolkningens behov for
PHILETTA

er stadig meget stort

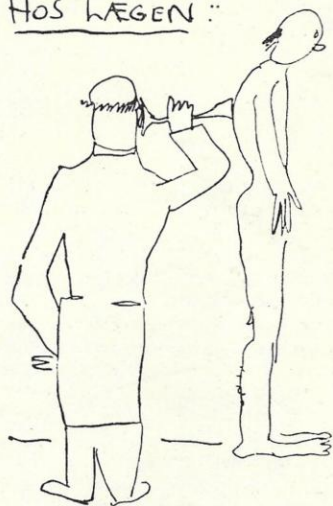
VI KLIPPER FRA B. T.

Radiolytter myrdet

RAVENNA, OHIO, FREDAG, AP.

Den 68-aarige Jackson Bailey fra Ravenna er blevet skudt af sin Husvært, fordi de ikke havde samme Smag for Radioprogrammer. Værten, den 67-aarige Landmand J. A. McDonald, blev rasende over, at hans Logerende altid vilde høre „Hvem-ved-hvad“-Programmer, medens han selv gerne vilde høre Humoristen Jack Benny. Til sidst blev det ham for meget, han greb sit Gevær og skød Bailey ned, mens denne sad foran Radioen.

HOS WEGEN :

-HOST!

- Jeg tør ikke. Jeg har drukket kaffe i marketendenet.

PHILIGRAN

1. januar 1949 er civilingeniør Sv. Erik Andersen, fabrikken, rejst til Hilversum, hvor han hos N. V. Philips Telecommunicatie Industrie skal specialuddannes i bærebølgetelefoni. Denne uddannelse er et led i PHILIPS bestræbelser på at samle en international stab af telefonteknikere, der skal gøres egnede til at lede installationer af sådanne telefonanlæg, hvor i verden man måtte bestemme sig for PHILIPS anlæg. Foreløbig er Sv. Andersen ansat på prøve i 3 måneder, men mon han ikke vil bestå prøven?

★

Ingeniør Erik Bloch, forstærker afdelingen, som siden 1. juli 1948 har opholdt sig i Eindhoven for at sætte sig ind i salg og udvikling af forstærkermateriel vender 1. februar tilbage for at overtage sit gamle job i forstærker afdelingen. Vi håber at kunne aflokke ham en afhandling om turen, så vore læsere kan blive delagtiggjorte i hans — i hvert fald saglige — oplevelser.

★

Når ASAS flytter til Industriegården tager de deres gamle indarbejdede telefonnummer C. 9210 med sig. Denne fordel har kun kunnet erhverves ved at fabriken har afgivet sine 5 centralledninger. Fabriken får altså samtidig med denne flytning nyt telefonnummer, nemlig Sundby 7622.

Iøvrigt vil PHILIPS A/S også skifte telefonnummer ved flytningen, idet såvel Krystalgades som reklameafdelingens og serviceafdelingens telefoner samles under eet kaldenummer: Sundby 7601.

POPE's nye telefonnummer bliver Sundby 7300 og endelig vil Finax få Sundby 7576.

★

Og så skal vi lige kigge på konditionen med henblik på det forestående fodboldopgør. I løbet af kort tid vil aspiranterne blive tilsagt til den forberedende træning. Vi skulle jo gerne være i topform, når vi rejser til Norge.

Tove Seibak, ASAS, rejser den 1. februar til England, hvor hun i Sheffield skal være nurse i et år. Samtidig håber hun at kunne skaffe sig et grundigt kendskab til sproget. Helt udelukket er det altså ikke, at Tove Seibak med tiden igen dukker op i firmaet.

AT LAVE FIRMABLAD

er morsomt

men ikke det bare sjov!

Hvis vi bringer vittigheder, siger de, vi er pjattede.

Hvis vi ikke gør det, er vi kedelige.

Hvis vi klipper i andre blade, er vi for dovne til selv at skrive.

Hvis vi ikke gør det, er vi for glade for vort eget.

Hvis vi ikke optrykker indlæg, bidrager vi ikke til den sande oplysning.

Hvis vi gør det, er bladet fuldt af vās.

Hvis vi skriver sandheden, bliver vi sagsøgt.

Og så er der måske nogen, der vil tro, at vi ikke har klippet dette ud af et andet blad — men det har vi.

EKSTRA

PERSONALIA-LOKALIA

I anledning af udnævnelserne, omtalt i den interne cirkulæreskrivelse af 28. december 1948, bringer vi her en samtale med direktør Max Poulsen, en historie af direktør Svend Rasmussen og en Personalia-Lokalia om kontorchef Ole Roos, skrevet af fru kontorchefen.

Hele det samlede redaktionsudvalg var mødt op ikke alene for at ønske den nye direktør til lykke, men ligeså meget fordi man var forberedt på visse vanskeligheder med at få direktøren til at udlevere sig til PAP-æskens, som sætter en ære i at bruge "facts and figures" fra den mindste til den største af selskabets medarbejdere.

Det glædede os meget her at konstatere, at den strenge kritik, som PAP-æskens har nydt fra direktør Max Poulsens side, efter vort sidste nummer af den forbedrede udgave var vendt til omtrent udelt glæde over indhold og ud-

førelse. På baggrund heraf lykkedes det os at få denne ellers strenge herre til at indvillige i, at der overhovedet blev indføjet tekst ved dette billede, og at denne biografi kom til at omfatte andet end tørre kendsgerninger om fortid og udnævnelse.

Vi kan således afsløre, at direktør Max Poulsen blev født den 2. august 1906, og efter en solid skoleuddannelse blev ansat og uddannet i A/S Silkeborg Bank. Da dette var før dollargrinets fremkomst, udviklede M. P. ikke alene sin sans for tal, men også for rideheste. Begge dele er endnu i god behold, men det skyldes vel nok mest den første, at han tog ansættelse som bogholder i — men lad nu M.P. selv fortsætte:

Ja, efter min forholdsvis korte karriere hos konkurrenterne A/S Bang & Olufsen i Struer kom jeg i 1928 til København, hvor jeg som bogholder dels hos General Motors International A/S og en kort tid hos Carlsberg næsten glemte mit ikke udprægede jydsk modersmål. Videre forsøgte jeg mig som sælger af plankartoteker og kontor-

møbler, dog uden særlig succes. Den 5. september 1931 blev jeg ansat i ASAS, men nåede aldrig at komme rigtigt i funktion, idet jeg blev overført til PHILIPS lagerkartotek for at bringe orden i kaotiske tilstande. Fik i september 1932 overdraget ledelsen af lager- og afslutningskartotekerne og fik yderligere i 1935 underlagt en nyoprettet afdeling „udenlandsk speditjonsafdeling“. Optrådte fra 1936 til krigens begyndelse som en slags rejsende gesandt mellem Danmark og Holland, hvor jeg særlig havde til opgave at behandle tilspidsede problemer vedrørende importmulighederne. Overtog pr. 1. maj 1940 stillingen som regnskabschef for den danske concern og blev samtidig udnævnt til prokurist. Ved hjælp og støtte af dygtige medarbejdere lykkedes det mig at gennemføre en højst tiltrængt reorganisation af hele det administrative apparat indenfor concernen, og i tiden under og efter krigen har min arbejdstid bogstavelig talt været optaget af forhandlinger om budget- og finansproblemer og ikke mindst prisdebatter.

Venlige sjæle siger, at jeg har temperament, og de har ret. Men jeg har altid bestræbt mig på at være retfærdig. Jeg er altid gået 100 % ind for en opgave, og jeg forlanger det samme af mine medarbejdere. Når jeg derfor til daglig kan virke streng og utilnærmelig, skyldes det ikke en speciel lyst til en sådan mentalitet, men forhandlinger af den førstnævnte art kan givetvis ikke føres i samme tone, som man benytter overfor firmaets kunder.

Historien om en direktør

Under trusler om extra hårdhændet behandling af problemet fra PAP-æskens ansvarhavende redaktors og fra redaktøren for personalia-lokalia's side fremkommer nedenstående artikel.

Forinden vil jeg dog gerne kværulere lidt — jeg kan for det første aldrig lide at arbejde under stærkt pres, og for det andet synes jeg nu, det havde været en meget bedre ide at anmode Roos om at skrive om Poulsen, medens Poulsen så kunne have skrevet om mig og jeg om Roos — det var sikkert blevet betydelig morsommere.

Herefter går jeg så til sagen og skriver min

selvbiografi på anfordring

Jeg er født i Aarhus 1903, søndag morgen den 19. juli — kl. 07,00 dut, så jeg startede min løbebane med at ødelægge en Chara-

banc skovtur for min mor, — der dog straks tilgav mig, da hun så, hvor sund og vel-skabt og spillevende jeg var.

Så springer vi frem til 1. juli 1921, hvor jeg efter endt eksamen fra Aarhus Kate-dralskole begyndte

som elev på „Centralundervisningsanstalten for trådløs telegrafi“ i Svendborg (sådan hed den virkelig) for at blive udlært inden for radioens mysterier, hvilket lykkedes mig, selvom lærebøgerne var amerikanske og

skrevet i det lands karakteristiske sprog og doceret af en førstelærer, der havde været 20 år i USA og derfor rigtig forstod at tage munden fuld — særlig med l'er.

Efter en free-lancing periode og 7 års ansættelse i den daværende radioafdeling hos fa: Hans Schourup i Aarhus tiltrådte jeg — meget mod den herostratisk berømte frk. Thomsens vilje — fredag den 15. juni 1934 kl. 09.00 som assistent i Radio I hos ing. Laurits-med-s (dengang u/skæg) Jørgensen.

1. juli 1935 blev jeg assistent for herr Junior, som underdirektør N. B. Sommerfeldt dengang kaldtes.

1. maj 1939 — kort før direktør Sommerfeldt blev adm. direktør — overtog jeg stillingen som artikelchef for modtagere — titulært salgschef — hvilken stilling i årenes løb kom til at omfatte „supervision“ med forstærker, kino og „small-apparatus“ — afdelingerne nå, ja — og resten kender De.

På spørgsmålet om: Hvordan bliver man direktør? må jeg sige, at det er naturligvis individuelt, men jeg skal gerne give et par gode råd i den retning med på vejen.

Man skal være i besiddelse af den fornødne tænkeevne — og kunne tænke selvstændigt og være i stand til at omsætte resultatet i selvstændig handling.

I enhver opgave — eller „sag“ skal man rapportere resultatet til sin overordnede uden hensyn til, om det er heldigt eller uheldigt. Man skal aldrig nøjes med at gøre det, der bliver sagt til en — men altid gøre mere og iøvrigt vise fornuftigt initiativ. Ingen ansvarlig leder indenfor PHILIPS-concer-nen har tid til i det daglige at hjælpe sine medarbejdere, disse må selv klare dagen og vejen, og derved selv skabe deres job og gøre det større.

Kan De det, vil der, uanset om udviklingen går med os eller imod os, være plads

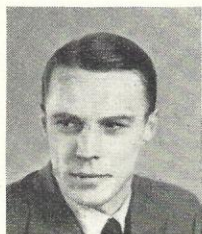
for Dem hos os. Endvidere må man sørge for, at „10-øren“ af og til falder i bund — helst i hvert tilfælde een à to gange om året, og at den hellige inspiration, der derved opnås, også virkelig bliver omsat i praksis.

Regn altid med, at De må bestille *lidt mere* end Deres kolleger og vær forvisset om, at bliver De nogensinde direktør, skal der bestilles *meget mere*.

Og til slut endnu en personlig erfaring: det vil ikke skade Dem, hvis De er født på en søndag samt er jøde — for *lidt* held skal der jo også til.

Roos, Ole, f. 1908, 25. 3. forhv. Hoved-bogholder, Kontorchef, H.D. og O.D.

Realexamen fra Stenhus kostskole 1923, søgte straks plads i Ø.K. i korte bukser og matrostøj, og blev antaget. Da han 7 år senere skulle sendes til østen, forlod han kompagniet og tog i stedet for til gymnastikhøjskolen i Ollerup. Var en tid højskolelærer og læste tid faglærer i engelsk, var ind imellem fremmedfører i Sverige og Norge. Studerede ved det nu afdøde Folkeforbund og det internationale arbejdsbureau i Genève i 3 måneder og var senere nogen tid i England. Opgav højskolen i 1936, men hvis

De engang ser ham fordybet i samtale med en flyttemand eller chauffør, er det sandsynligt at det er en af hans gamle „bumser“, der som arbejdsløs har været på højskole. Var lige indenfor i American Express, og kom derfra til

PHILIPS i efteråret 1936 — og har været der siden.

Når han ikke sejler eller sysler med sin kære „Havhest“, sidder han på kontoret og leger med tal. Ville egentlig helst være skibsbygger, men sætter nu sin lid til at næste generation kan videreføre slægtstraditionen. Har som stor dreng bygget et par sejlkanoeer, men nøjes nu med mindre arbejder; er specialist i skylights, og når det gælder „skivet“ er han hensynsløs i udnyttelsen af sine forbindelser. Er glad for sin nye titel hos PHILIPS, men ynder at kalde sig yachtkaptajn; en reminiscens fra dengang han, som mariner var ordonnans hos kongens yachtkaptajn. Har op til 35 års alderen taget en eksamen om året, holdt pause i nogle år, men erhvervede sig sidste

forår eksamensbevis som kystskipper (med så godt som stumt „t“).

Har fire sønner, som han opdrager strengt, samt een datter, som han forkæler.

Har altid et bind engelske digte i sin mappe, men interesserer sig ellers for statistik og strikkesøj samt god engelsk tobak (så hvis De har en overflødig dåse) elsker søde små piger (foreløbig under 2 år).

SKÆG

Urtidens første væsener var veritable skægaber. Neanderthalmanden havde en pragtfuld strittende vegetation over det meste af ansigtet, og hos de ældste stammer, man kender, holdtes skægget højt i hævd. En rig skægvækst betød styrke og klogskab og blev desuden betragtet som en stor prydding for sin bærer. Men sæder og skikke skifter hurtigt og allerede i Jernalderen var det almindeligt for Europæerne at rage sig — siger arkæologerne. De har nemlig ved afdekning af køkkenmøddinger og grave fra denne periode fundet sten- og kobberknive, som de hævder må være brugt som barberknive.

I Østen er skikken med at barbære sig meget gammel. Og hos de gamle ægyptere var der forbud mod at bære skæg hvis man var en ganske almindelig mand, kun adstanden havde det privilegium at måtte anlægge et lille firkantet skæg under hagen.

Assyrerne begyndte ikke at barbære sig før i Sardanapalus og Nebukadnezars dage. Skikken blandt disse folk var imidlertid efter den daglige barbering at bære et bredt, kraftigt kunstigt skæg. Det naturlige skæg blev tilsyneladende ikke anset for at være „comme il faut“. Grækerne var temmelig længe om at bestemme sig til at barbære sig. Homer, Demokrates, Sokrates, Platon og Aristoteles bar et smukt fuldskæg, og Alexander den Store var den første til at befale sin hær og sine undersåtter til at barbære sig daglig.

Romerne begyndte at barbære sig omkring 300 f. Kr., da det blev en almindelig regel, at man kun måtte gå med skæg som tegn på, at man bar sorg. I den tidlige middelalder fra kejser Hadrians tid til Konstantin den Stores dage var skæg moderne, og i middelalderen bar mænd i de fleste af stammerne skæg.

Barberingens historie i Rusland er meget interessant. Lige fra begyndelsen af deres historie var russerne meget stolte af deres skæg, men Peter den Store, der for enhver pris ønskede at indføre vesterlandske skikke i Rusland, udstedte en forordning, som forbød alle hans undersåtter at bære skæg, kun bønderne blev det tilladt at bibeholde den gamle skik. Da dette forhold imidlertid rejste en storm af protester, pålagde Peter den Store de, som ønskede at beholde deres skæg, en stor skat.

I det nittende århundrede blev det igen moderne for mænd at bære skæg, og det var ikke før i begyndelsen af det nuværende århundrede, at skægget blev umoderne. I dag er mænd af den mening, at et skæg får dem til at se for tidligt ældede ud.

I det hele taget har måden at barbære sig på praktisk talt været den samme ned gennem tiderne — håret blødgøres med et fedtholdigt stof, og fjernes derefter med en skarp kniv. Sådant fremgangsmåde anses nu til dags for at være højt gammeldags, siden videnskabens fremskridt, og teknologien har fundet udveje for at fjerne skægget ad elektrisk vej. Sammenlignet med kost, sæbe og barberknivsmetoden frembyder elektrisk barbering betydelige fordele, rent bortset fra den kendsgerning, at det er meget mere behageligt og renere. Med opfindelsen af den elektriske tør-barbermaskine er der meget ringe udsigt til, at skæg skulle blive moderne igen.

Ved B. Jønsson.

LIDT OM FJERNNSYN

Trustpolitik bag Danmarks Fjernsyn..?

Det hævdes, at „Legetøjet“ fra Philips
er paatvunget os

Mere Klarhed over Danmarks Fjernsyn...

En „Imødegaelse fra Direktøren for Philips —
Radioraadets Afgørelse i Aftes,

Disse overskrifter er hentet fra to forsideartikler som „Information“ bragte i begyndelsen af december.

Den første artikel, den med spørgsmålstegnet i overskriften begyndte: *Er Danmarks afhængighed af den hollandske verdenskoncern PHILIPS årsagen til, at det danske fjernsyn åbenbart får en besynderlig start?* Dernæst omtaltes det fjernsynsanlæg til 100.000 kr., som PHILIPS i Danmark har solgt til Post- og Telegrafvæsenet, og hvori Statsradiofonien er medejer. Videre gav man udtryk for den opfattelse, at radio-rådet ville afslå at købe fjernsynsanlægget, som fra engelsk side blev tilbudt for en pris af ca. $\frac{1}{2}$ million kr. ved den engelske udstilling.

Artiklen, der som kilde angav „forretningsfolk og eksperter, som

repræsenterer de engelske radiofirmaer“, gav en række „interessante oplysninger“ om PHILIPS. Blandt andet oplystes, at Statsradifonien måtte „hoppe“ på legetøjet, fordi PHILIPS i Holland har så stor en magt, at det ved de officielle dansk-hollandske handelsforhandlinger har sine egne repræsentanter, der takket være PHILIPS monopolstilling nogenlunde kan bestemme, hvor meget radiomateriale Danmark skal aftage fra PHILIPS. Artiklen sluttede: *Hvis Danmark ikke køber de hollandske forsøgsapparater til fjernsyn, hævder man, vil PHILIPS lukke af for sine leverancer til Danmark af vigtigt radiomateriale og vanskeliggøre den dansk-hollandske samhandel.*

Dagen efter bragte „Information“ artikel nr. 2, der ikke var forsynet

med noget spørgsmålstegn og hvoraf det fremgik at radiatorådet havde afslået det engelske tilbud. Endvidere hed det: I „Information“s artikel i går refererede vi engelske fjernsynsfolks syn på Statsradiofoniens køb hos PHILIPS. I betragtning af konkurrencen mellem englænderne og hollænderne må det være rigtigt at belyse sagen også fra hollandsk side, hvilket vi desværre ikke nåede i går.

Direktør N. B. Sommerfeldt fra PHILIPS udtaler om angrebene, at de savner ethvert grundlag i realiteten. Jeg kan, siger han, ikke forestille mig, at noget engelsk firma åbent og ansvarligt vil vedstå de udtalelser, som er gengivet i „Information“ i går, hvorefter PHILIPS koncernen skulle have udøvet et pres på de danske myndigheder ved de hollandsk-danske handelsforhandlinger.

Sagen om forsøgsudstyret til fjernsynseksperimenter har ligget til afgørelse hos uafhængige danske teknikere, som efter indgående studier har ment det forsvarligt at indkøbe denne lille eksperimentssender, som udelukkende er tænkt anvendt til brug først og fremmest for Post- og Telegrafvæsenets egne forsøg samt som en hjælp til den danske radioindustri, så denne samtidig kan påbegynde eksperimenter med hensyn til fremstilling af fjernsynsmottagere.

— Jeg må, siger direktør Sommerfeldt, også kraftigt tilbagevise, at PHILIPS under de officielle dansk-hollandsk handelsforhandlinger skulle have særlige repræsentanter til stede.

Det må også skarpt tilbagevises, at der fra hollandsk side har været fremsat trusler om, at der, såfremt Danmark ikke købte de hollandske forsøgsapparater, ville blive lukket

af for andre vigtige leverancer til Danmark.

Konkurrencen mellem engelske og hollandske firmaer er stor, siger direktør Sommerfeldt, men der har ikke fra PHILIPS side været anvendt „Undervandsmetoder“

— en PHILIPS fjernsyns modtager

Disse artikler giver et ganske godt indblik i den jernhårde konkurrence, der gør sig gældende på fjernsynsmarkedet.

I 1938 præsenteredes Danmark for fjernsynet af PHILIPS fjernsynskaravane, og nu efter besættelsen gav Radio Industrie, Paris den første demonstration. Derefter kom englænderne ved den britiske udstilling, medens PHILIPS har kunnet opvise det første salg af fjernsynsmateriale i Danmark.

Imidlertid må man ikke tro, at der allerede nu bliver tale om udsendelser, idet det som allerede nævnt kun drejer sig om et anlæg til laboratoriebrug.

For de mere teknisk kyndige kan vi oplyse, at anlæget kun har en udgangseffekt på ca. 100 watt.

Med dette anlæg ønsker Post- og Telegrafvæsenet i samarbejde med Statsradiofonien at lave nogle forsøg først og fremmest af intern karakter, således at man kan indhøste de nødvendige erfaringer forinden de regelmæssige fjernsynsudsendelser med professionelt apparatur påbegyndes.

Prisen for en fjernsynsinstallation, der kan dække København, er nogle millioner kr., og fra lytterside kan man derfor kun være interesseret i at teknikerne i Statsradifonien står vel udrustede den dag, det virkelig går løs. For i den sidste ende er det jo stadigvæk lytterne, der skal betale.

Selv om man senere hen anskaffer en kraftigere station vil der være mulighed for at benytte forsøgsopstillingen f. eks. kan den, når antennen er anbragt tilstrækkeligt højt, dække en mindre provinsby, eller den kan bruges i forbindelse med udendørsudsendelser.

Når der engang kommer modtagere på markedet, vil prisen antagelig ligge mellem 1—3000 kr. og hvis man måske studser over den høje pris, i sammenligning med et radioapparat, må man tage i betragtning, at der i en fjernsynsmodtager i dag findes fra 17 til 25 elektronrør foruden det store elektronstrålerør, hvorpå billedet dannes. Forøvrigt er det jo slet ikke ualmindeligt i dag, at folk køber en radiogrammofon til et lignende beløb.

— en optagelse i PHILIPS fjernsyn-studie

Vedrørende modtagerspørgsmålet vil vi gerne slå fast, at fjernsynsmodtageren kun kan bruges til een station, nemlig lokalstationen, og først når samarbejdet med udenlandske fjernsynsorganisationer er etableret, kan der blive mulighed for at „se“ lidt af, hvad der foregår i udlandet, men alle udsendelser vil ske over ens egen lokalstation. Man behøver således ikke at være bange for, at den radiomodtager, som vi i dag har vil blive overflødig. Den skal nemlig stadig bruges i fremtiden på samme måde, som den bruges i dag.

Når en gang ad åre fjernsynet herhjemme har fået en vis udbredelse, kan der muligvis blive tale om en kombination af fjernsynsmodtageren og den normale radiomodtager, men da disse intet har med hinanden at gøre, vil det nærmest blive en opgave for en snedker. Nemlig at lave et fælles kabinet for begge apparater.

Ved B. Jönsson.

FORENINGS-NYT

Ved samrådsmødet den 16. november 1948 blev der forelagt en henvendelse fra P.P.F.s bestyrelse om at få adgang til PAP's samrådsmøder med deltagelse af P.P.F.s formand A. List og direktør Sv. A. Chr. Pedersen.

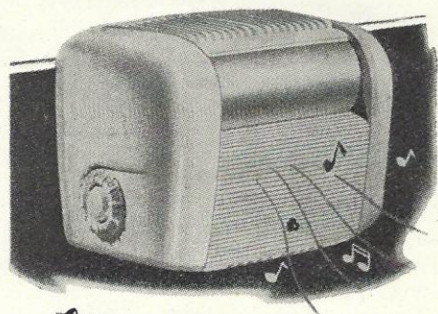
På bestyrelsemødet i PAP den 28. december 1948 blev det eenstemmigt vedtaget at lade de ovennævnte herrer deltage i samrådsmøderne. Desværre må deltagerantallet fra P.P.F.s side begrænses til 2 på grund af pladmangel i mødelokalet.

I februar måned arrangerer PAP det første af de foredrag, vi om-

talte i novembernummeret. Ingeniør Voss vil tale om normal- og speciallamper, og foredraget ledsages af vare-demonstrationer. Mødet påbegyndes kl. 16.15 og slutter ved 18-tiden. Der vil, såsnart den nøjagtige dato er fastlagt, blive udsendt meddelelse herom.

Festudvalget for den kommende sommerfest er allerede trådt i funktion, og det består af John Petersen, Agnete Ellehammer, Emil Nielsen og N. Lund.

P. V. Schrøder.

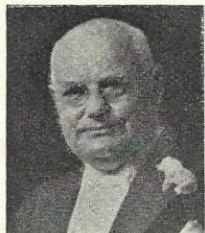
Nothing Like It! The smartest bedtime story ever told! Read under light that's kind to your eyes —as the music of your favorite orchestra plays softly in your ears. The *Nightingale*, styled like a dream in gleaming plastic, combines a "Clear as a Bell" SONORA Radio with a scientifically designed, no-glare bed reading-light. Compact; fits any bed; for AC or DC. There's nothing like the *Nightingale* for luxurious bedtime living! A perfect gift suggestion—at your SONORA dealer now. In sleek Ivory plastic, only \$29⁹⁵

MERE SKÆG I SENGEN

Mon denne amerikanske annonce er noget for det danske publikum ???

PERSONALIA • LOKALIA

Andersen, A. V., f. 30. 3. 1875, repræsentant POPE. Igen et uomstødeligt bevis på, at vi andre små blege spirer tager alt for tungt på tingene.

Andersen er snart 75, og det bedste eksempel på, at et ungt sind er det væsentlige. Blev oprindelig udlært i manufakturbranchen og arbejdede til 1914 for en række udenlandske firmaer. Derefter var han 7 år

hos B & W som forvalter. Kom den 15. maj 1922 til Ludvig Philipsen og var den første repræsentant for POPE lamper i Danmark. Senere skiftede han over til et andet firma, men genansattes hos POPE pr. 1. juli 1931 som repræsentant for København. Han kender alle installatører og har i mange år været hyggeengel og skriftefader for de fleste af dem. Privat læser han, går lange ture, dyrker sin have og passer boxeren (Tiggi), der hvad temperament angår ligner sin herre en hel del. Andersen går aldrig i biografen, idet han hylder princippet: „Man sover meget bedre hjemme“. Derimod er han finsmager med hensyn til historier med virkelig pointe. Vi ville gerne give nogle prøver, men det er os umuligt på tryk at give dem den personlige Andersenske stil, der sætter dem i særklasse lokal 414.

Lüssow, E., frk. f. 18. 11., bogholderiet, POPE. Påstod at vi var meget påtrængende i vor akquisition, men fortalte med stor

elskverdighed om sig selv. Kom til Pope den 1. 6. 1930 og ansattes i bogholderiet, hvor hun har haft rig lejlighed til at drage sammenligninger i mentaliteten mellem korn- og foderstokkunder og isenkræmmere på den ene

side og Popes installatører og radiohandlere på den ande. Frk. Lüssow, der har en nyde-

lig håndskrift, erklærer med varme, at de sidstnævnte kommer ind som flot nr. 1 og tilføjer med et lille humoristisk blink, at hun til trods for alle behageligheder af og til finder et gråt hår uden at kunne forstå, hvorfra det kommer. Da vi forsøger at drage samtalen ind på mere personlige områder, er frk. Lüssow ubønhørlig, men fortæller dog, at hun er medlem af vaskekørnernes roklub. Hvis vi må have lov at gætte, tror vi, at frk. Lüssow er selskabelig, sætter pris på musik og synes om gode film. Er det rigtigt? lokal 405.

Lillie, E., frue, f. 4. 4., telefonbordet. Har været ansat på Sorø Telegrafstation i 3 år som telegrafistinde og hos KTAS i 5 år som telefonistinde.

Kom senere til fa. Tværmoes & Abrahamsen, hvor hun dels arbejdede i sekretariatet, dels ved omstillingsbordet.

15. juni 1930 fik fru Lillie ansættelse hos PHILIPS, og siden har hendes stemme daglig lydt over det ganske land. Hun er ikke bare damen, der siger PHILIPS, men selve nerven i husets personlige kontakt med omverdenen. Fru Lillie kan sige „Ingen centraler“ på en sådan måde, at det næsten føles som en kompliment, og det er ganske imponerende gjort i betragtning af, at hun gennemsnitligt siger det 125 gange daglig. Der er normalt 2000 indgående samtaler pr. dag og lige så mange udgående. På rigtig travle dage kommer tallene nemt op på 3000 i hver retning. Fru Lillie er meget reserveret med hensyn til sit privatliv, men vi har fået opsporet, at hendes kæreste hobby er at tale i telefon!!! lokal 0.

Vidste De det?

Hvis De er blevet 50 år, har De tilbragt 6500 dage med at arbejde, 6000 med at sove, 4000 dage med at more Dem, 1500 dage med at spise og 500 dage har De været syg — hvis De da er et ganske almindeligt menneske.

Lunnet, Th. f. 1. 12. 1908. Radiorepræsentant PHILIPS. Lunnet gør et behageligt indtryk, dufter altid svagt af god cigar og ser ganske godt ud. Ingen kan se på ham, at

han tilbringer størsteparten af sin fritid på upersonlige hotelværelser med grimme servanter og franske messingkuglesenge. På sådanne værelser sidder han, når den anstrengende dag er endt og skriver rapporter og udfylder i snesevis

af de klart affattede formularer, som PHILIPS med en aldrig svigtende opfindsomhed udspreder. Men Lunnet bærer alle tilskikkelser med den urokkelige ro, som han i årene har udviklet til det perfekte. Man vil forstå, at der ligger noget bag, og det gør der også. Han har nemlig ved begyndelsen af sin karriere præsteret det ganske enestående at være repræsentant et helt år uden at sælge en stump. Det var dengang — nej først skal De have nogle facts. Lunnet er udlært i et im- og exportfirma, har været ansat hos Bladkompagniet og kom 16. august 1930 til PHILIPS rørafdeling. Senere overflyttedes han til modtagerafdelingen, der lededes af N.B.S. jun. I 1935 forlod en af radiorepræsentanterne firmaet, og man stod og manglede en mand til hans job. I parentes bemærket havde radiorepræsentanterne lige til da kun besøgt grossister. Nu skulle besøgene imidlertid også omfatte radiohandlere — noget man ventede sig meget af — og det var nødvendigt at den mand, der kom ud havde kommerciel indsigt. Valget faldt på Lunnet, og det var dengang — han med en engels tålmodighed besøgte radiohandlere igen og igen gennem et helt år, uden nogensinde at få en ordre. Det var et hestearbejde og ikke særligt opmuntrende, men Th. L. blev ved, og tilsidst overvandt han radiohändlernes skepsis og havde dermed banet vej for en ny epoke — — — Privat interesserer Th. L. sig for fotografering og amatørhåndværk. Desuden er han en stor showmand og har siddet i flere festkomiteer. Er hjemme hver mandag, og kan træffes på lokal 369.

Povelsen, Rigmor, frk. f. 23. 2. Korrespondancen, PHILIPS. „Poeten Polle“ står der under en lang række viser og rim, som i de sidste år har sat sindene i bevægelse. Ingen har kunnet regne ud, hvem der skjulte sig bag denne signatur, og det er derfor ikke uden en vis stolthed, at vi med eneret for PAP-Æsken kan afsløre, at PP er identisk med frk. Povelsen. Vi er til og med blevet lovet et rim, men på grund af den overvældende travlhed med besvarelsen af julebrevene er det næppe troligt, at vi når at få det med i dette nummer PAP-Æsken. Nu da vi er kommet i gang med at afsløre, vil det måske være på sin plads at oplyse, at æren for den ro og orden, der som regel præger skrivestuen, retteligt tilkommer frk. Povelsen. Det kan — når gemytterne først kommer kog — være en ret vanskelig opgave, men frk. Povelsen, der tror på venlig myndighed, kender mange små julelege og den mest beprøvede — den med bolchedåsen — slår aldrig fejl. PP kom til PHILIPS korrespondance 1. september 1931, forinden havde hun været ansat hos ASEA, Siemens, Dansk Radio og Electromecano. Hun har altid en kommentar på rede hånd, og er meget populær. Samler ofte en kreds af mennesker til små private hyggeaftener, der står i musikken og sangens tegn. Lokal 361.

Lige før bladet gik i trykken, modtog vi følgende:

*Mon ikke De er for intim,
at kræve interview pr. rim,
men De må sãmænd gerne skrive,
at jeg engang har kunnet rime,
og at jeg elsker spil og sang,
med toner fra „der var engang“.*

*Men een ting har jeg lært herinde,
at man i „nødden“ ven kan finde
og derfor er jeg med blandt hine,
når spillet gælder Philippine.*

P. P.

Et nyt skille er kommet mellem generationerne. Den ene indbilder sig trods ustandselig erfaring stadig, at 50 kroner er en sum, den næste er vokset lige ind i at vide, at den er 25 kroner minus $\frac{1}{3}$ til det offentlige.

JACOB PALUDAN

= Sporten =

Badminton

Begynderturneringen

Vort 2. hold i ovennævnte turnering spillede den 22. december 1948 mod DANMARK. Resultatet blev 2—2. Walther vandt sin single-kamp og han og Tommy Rasmussen herre-doublen. Frk. Sell tabte derimod sin single-kamp, men vender frygtelig tilbage i næste match.

3. holdet spillede ligeledes i december en turneringskamp mod KIK. Her blev resultatet 4—0 til os. Noget særligt er der ikke at fremhæve om denne match udover at holdet bestod af frk. Anni Olsen, Jørgen Christensen og Børge Andersen.

Turneringsplanen for vore badmintonkampe i februar ser således ud:

B. Holdet: 5. februar 1949 kl. 14 i Ryparken mod Superfos, 14. februar 1949 kl. 21 i Hermeshallen mod Landmandsbanken.

C I: 26. februar 1949 kl. 14 i Ryparken mod WWB.

C II: ingen kampe.

Begynderækken. PAP 3: 9. februar 1949 kl. 20 i Ryparken mod WWB (Willy Wadtlands Badmintonklub), **PAP 2:** 10. februar 1949 kl. 20 i Pileallé mod BB (Belysningsvæsenets Boldklub), **PAP 1:** 16. februar 1949 kl. 20 i Ryparken mod JLS (Rederiet I. Lauritzen), **PAP 2:** 23. februar 1949 kl. 20 i Ryparken mod KIK (Kreditforeningernes Idræts Klub).

Håndbold

Vort udmærkede c-hold rykkede ved sine 2 kampe den 19. december 1948 op på 1. pladsen i c-rækken. Holdet slog denne dag først NORDISK — der havde Louw Sørensen på mål — med 6—5 i en drabelig dyst, hvor navnlig Jørgen Johansen brillierede. Der skal jo trods alt noget til at sætte 6 mål ind hos en landsholdsmålmand. Holdet spillede i denne kamp udmærket. Det var dejligt holdarbejde og en ukuelig vilje til at

vinde og komme igen, hver gang de blev indhentet af NORDISK.

Den anden kamp var ikke så velspillet og holdet vandt her kun 7—5 over FONA. Jeg skriver **kun**, idet FONA ikke var nær så stærkt spillende som NORDISK. Men antagelig har det været reaktionen efter første kamp. Også her var det navnlig Jørgen Johansen der skabte uro blandt Fona-spillerne.

Turneringsplanen for februar måned er: Søndag den 13. februar 1949 kl. 21.06 i Idrætshallen mod HIF 2. (Handelsbanken).

Fra sportsforeningerne i Norge og Sverige har PAP modtaget følgende jule- og nytårshilsener.

Fra PHILIPS SPORTSFORENING i Oslo:

I anledning julen og årsskiftet sender vi våre danske venner de hjerteligste hilsener. Vi takker for den store gjestfrihet som ble vist oss under vårt Kjøbenhavns-opphold i sommer og ser med glede frem til mötet med dere i Oslo neste år. Gledelig jul og et velsignet nytt år.

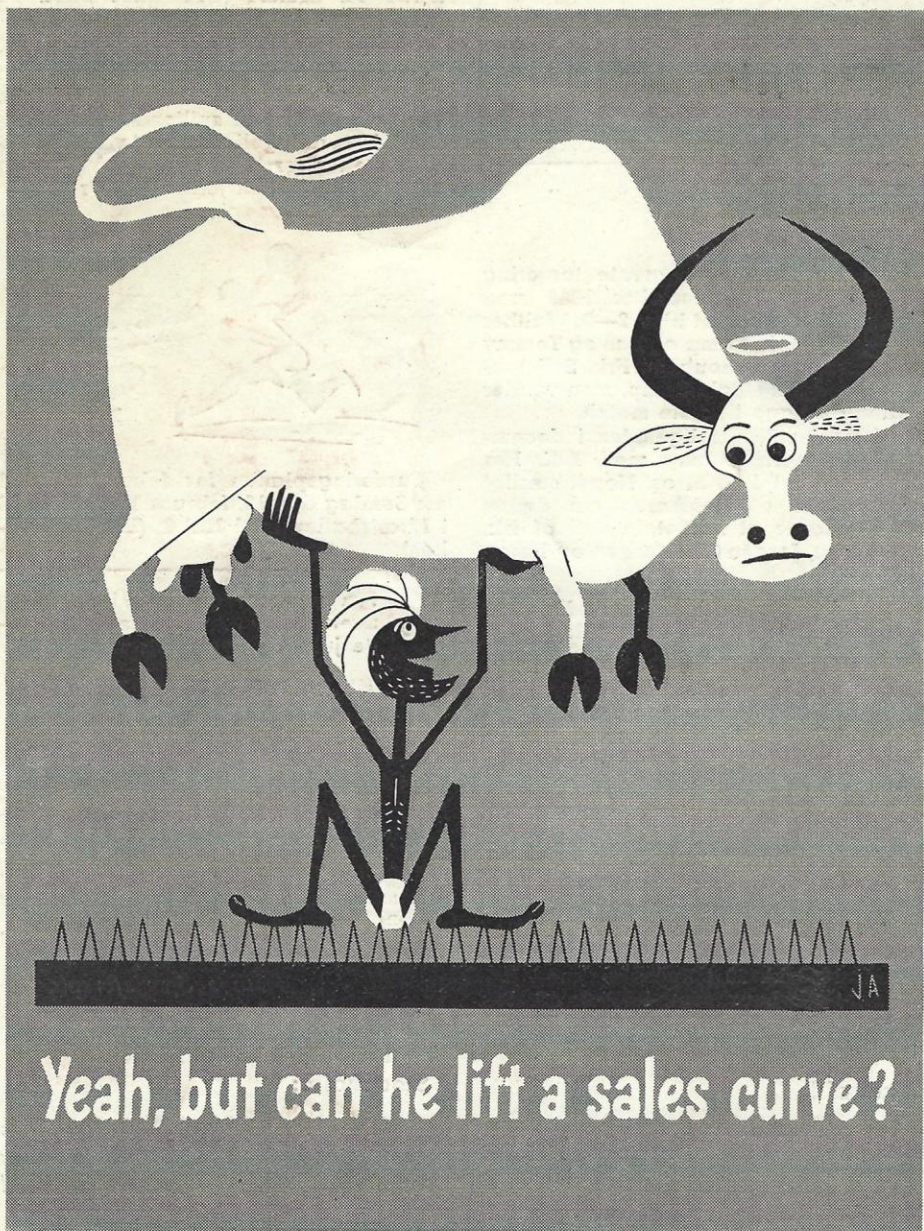
*Med vennlig hilsen
Philips Sportsforening
A. Christiansen, formann.*

Fra PHILIPS-KAMRATERNA i Stockholm:

I det vi tacka för det gångna årets goda idrottsutbyte be vi härmed få önska våra idrottsvänner i Danmark En God Jul och Ett Gott Nytt År.

Vi se med glädje fram emot det kommande årets idrottsmöte i Oslo och teckna

*Med vänlig hälsning
Philips-Kamraterna
N. Woensdregt, ordf.*

Yeah, but can he lift a sales curve?

Amerikansk annoncemumor.
Se også side 12.

Ansvarshavende redaktør: Paul V. Schröder
I redaktionen:
B. Jønsson og Rud Jeppesen